

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 43 (2116)

Велико Търново, събота, 10 април 1965 г.

Цена 2 стотинки

Народните съвети и изпълнението на плана

КАТО МЕСТНИ ОРГАНИ на държавната власт и управление народните съвети са в непосредствен досег с всички видове стопанска дейност и в ежедневен контакт с хората. Поради това тяхната роля в ръководството на народното стопанство е особено голяма.

Под ръководството на Партията и с помощта на народните съвети трудещите се от окръга през 1964 г. изпълниха, а по редица показатели и превъзпиха народностопанския план на окръга. Това позволи да се превъзпиха и бюджета на окръга с 440 хиляди лева.

Сега трудещите се са обхванати от творчески кипнеж за изпълнението на плана за 1965 година — последната година от Четвъртата петилетка.

В окръга се предвижда да бъде произведена промишлена продукция със 7,5 на сто повече от тази за 1964 г. Изпълнението на населението да нарасне със 7,7 на сто. Близо с 15 на сто е увеличен обемът на капиталните вложения на Окръжния народен съвет. По-голямо е жилищното строителство, по-напреднал е планът за селското стопанство и другите отрасли.

Главната задача, която сега стои пред трудещите се, е планът да бъде изпълнен и превъзпихан. Към това са насочени и усилията на всички държавни, стопански и обществени органи и организации, на народните съвети.

Чрез Окръжната планова комисия, финансовите отдели и други свои органи народните съвети влияят за разкриване на резервите в предприятията на републиканско подчинение, дават насрещни предложения до съответните ведомства, помагат на стопанските ръководства за отстраняване на причините за неблагоприятия резултат.

Голяма роля играят народните съвети при осъществяването на плана по строителството. Тяхна е грижата за проектирането, снабдяването с проектосметни документи и материали, работна ръка, техника и т. н. Те са първи помощници на строителните организации и упражняват всеотдаен контрол за изпълнението на плана.

Много важни са задачите на народните съвети в областта на селското стопанство. Тази година в окръга трябва да бъде произведена селскостопанска продукция за 146 275 000 лева. Изпълнението на тази задача изисква пълно и рационално използване на наличните машини, навременна и правилна употреба на минералните торове, най-пълно използване на поливната техника и площи, непрекъснати грижи за посевите, правилно хранене на селскостопанските животни и т. н. Първостепенна грижа на специалните от Управлението на селскостопанското производство, както и на изпълномите на местните народни съвети трябва да бъде оказването на всеотдайна помощ на управителните съвети на ТКЗС за увеличаване количеството на продукцията от растениевъдството и животновъдството.

Важно задължение на градските и селските общински народни съвети е осъществяването на плановите на предприятията, които са под тяхно пряко ръководство — местната промишленост, търговията и общественото хранене, благоустрояването на населените места, мероприятията по здравеопазването, просветата, културата и т. н. Изпълнението на тези задачи е непосредствено свързано със задоволяването на разнообразните всекидневни нужди на населението, с неговия бит, с условията на труд и почивка, на просвета и култура. Пред народните съвети стоят за решаване още редица проблеми по изпълнение на 27-то постановление на Министерския съвет от м. г., по разширяването и подобряването на комунално-битовите услуги на населението.

Изтече първото тримесечие на т. г. По предварителни данни планът за промишлената продукция е изпълнен общо 108,6 на сто, в т. ч. за държавната — 108,9 на сто и за кооперативната — 105,2 на сто. Изпълнен е планът за строителството и за стокооборота. Седем промишлени предприятия, обаче, изоставаха и не дадоха на народното стопанство продукция за 525 хиляди лева: Електротехнически завод — Горна Оряховица, Заводът за малки радиоприемници и ДИП „Д. Георгиев“ — Велико Търново, Утехпром — Елена и др.

Още по-тревожно е положението с изпълнението на плана за печалбата и данъка върху оборота. За двата месеца — януари и февруари т. г. — 33 стопански предприятия не изпълниха плана за печалбата със 761 хиляди лева и 24 — плана за данъка върху оборота с 624 хиляди лева.

Това налага да се вземат бързи мерки от изпълнителните комитети на народните съвети, от специалните в отделите и от стопанските ръководства за бързо преодоляване на трудностите и догонване на изоставането.

Сега усилията на народните съвети в стопанската дейност трябва да се съсредоточат за решаването на главната задача, която Партията и Правителството поставят във връзка с изпълнението на плана — осигуряването на повече чиста продукция, въвеждане на по-високи темпове на развитие на икономиката и подобряване на материалното положение на народа.

Среща в ДСО „Българска захар“

По инициатива на Дружество-то на журналистите във Велико Търново вчера в Централното управление на Държавното стопанско обединение „Българска захар“ в Горна Оряховица се проведе среща с генералния директор на обединението Никола Йорданов. На срещата присъства и директорът на филиала на ДСО „Българска захар“ в Горна Оряховица Иван Денчев.

Другарят Никола Йорданов запозна журналистите с устройството на новото обединение. Изтъкна предимствата му в сравнение с досега съществувалата система на ръководство в този отрасъл. Оперативност на управлението, малък ръководен апарат, повсеместно използване на метода на стопанската сметка във всички производствени звена — това са характерните

черти на новото обединение. Пълната самостоятелност от договорирането до пласмента и изпоса ще даде възможност гъвкаво да се използват всички икономически дестове. Оперативно ще могат да се решават всички въпроси, свързани с по-нататъшното развитие на отрасъла. Обединението ще има възможност да използва международната стопанска конюнктурата и най-доходно да изнася нашата захар и захарни изделия в други страни. Същевременно този метод на работа ще осигури големи натрупвания на чист доход и валутни приходи за нашия бюджет.

Перспективата на стопанско сътрудничество с република Куба — това беше другият въпрос, който др. Никола Йорданов подробно разпрати на журналистите. Нашата захарна про-

Бившият политзатворник, член на Окръжния комитет на БКП — Георги Рибаров разказва спомени пред група млади членове и кандидат-членове на Партията от великотърновската градска партийна организация в едно от помещенията на Затвора-музей.

КАЧЕСТВОТО — НАЙ-ГЛАВНОТО

В чест на Празника на труда — Първи май и по случай 95-годишнината от рождението на В. И. Ленин свълочахите от предприятието „Васил Коларов“ във Велико Търново обявиха април за месец на ударен труд. Тяхната цел е да организират силите си така, че да произведат по-голям чист доход и най-важното по-висококачествена коприна, която се използва в страната и се изнася. Досега те произведоха надпланова продукция за 15 000 лева и при план 75 на сто първо качество

достигнаха 83 на сто. Социалистическото съревнование тук непрекъснато започва нови успехи. Най-важният показател в него е производството на колкото се може повече висококачествена продукция. Бригадите на Ст. Димитрова, Б. Белчева, Сп. Кръстева от смяна „А“, В. Колева и К. Велева от смяна „Б“ досега са произвели 100 на сто първо качество и затова са на първо място в съревнованието.

Джевет ЧАУШЕВ

В НАДПРЕВАРАТА

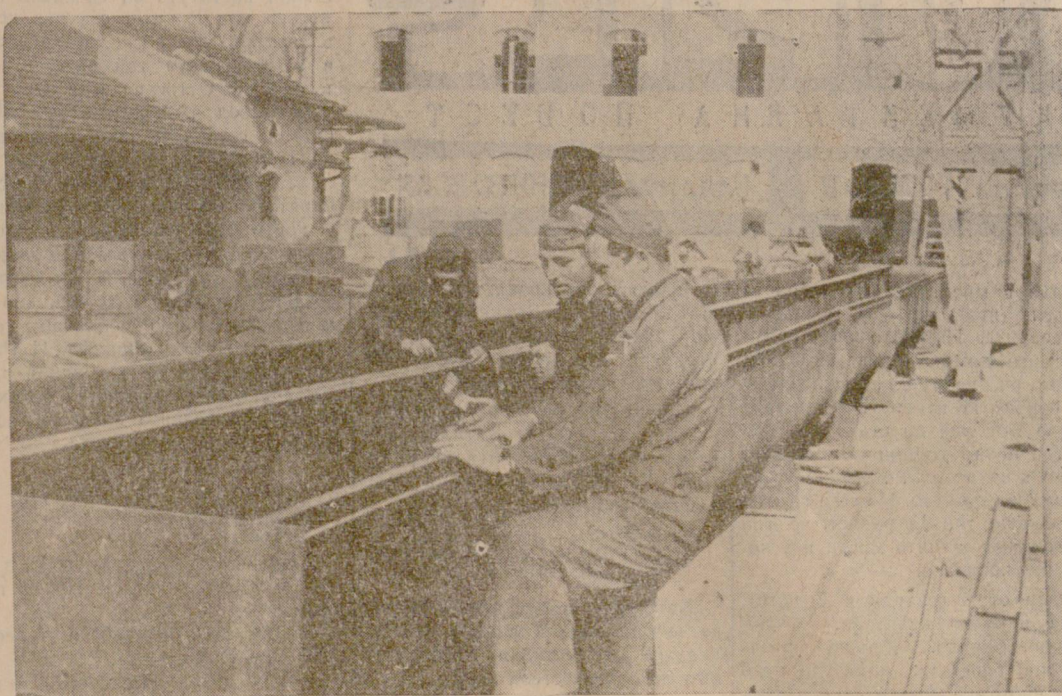
Градинарите от първа зеленчукова бригада в с. Ресен, с бригадир Нейко Копаранов, през тази година поеха голяма задача. Те преминаха на заплащане на чист доход. Това сплотиха колектива още повече, накарва всеки кооператор да се грижи с още по-голямо усърдие за реализиране на икономии и по-добре да се използва земята.

До вчера бригадата пикира домати под 2800 парникови рамки, на постоянно място са

изнесени краставици под 4050 рамки, от които в близките дни ще се откъснат първите плодове. Засадени са шипките, патладжана, пипер под 680 рамки. От градината вече са предадени 1500 връзки магданоз, 2640 връзки лук.

В градината кипи благородна надпревара пред Празника на труда. Първенец в предпривомайското съревнование е звеното на Кирил Цоневски.

Павел Деневски

Бригадата на Цони Къчиров от ремонтно-механичния цех към ДЗЗ — Горна Оряховица изработва съоръжения по преустройството на захарната фабрика за преработка на кубинска захар.

мишленост ще рафинира големи количества кубинска захар, която ще бъде изпращана в България като полуфабрикат. Това ще даде възможност след реконструкцията на захарните рафинерии, която в момента се извършва и в Горнооряховския завод, да се осигури почти непрекъсната захаропереработка

телна кампания. По този начин ще се създаде пълна заетост на работещите в този отрасъл и по-ефективно ще се използват машините и съоръженията в захарните рафинерии. Големият анос на кубинска захар за преработка у нас ще осигури сигурен пазар на произведената на нашето машиностроене в Ку-

ДЕБЕЛИТЕ каменни зидове очертават мрачни къщи, а в тях лъха на влаза и плесен. Дебелите каменни зидове на Великотърновския затвор са заключили в своите рамки една столетна история на борбите и непреклонността на българина.

В инквизиционната сега са един до друг около 50 души. В полумрака се открояват сериозните и съсредоточени лица предимно на млади хора. Те не са обикновена група от многобройните посетители на Затвора-музей. Те са току-що встъпващите в редовете на Партията.

... Стъпки, чевръсти, бодри, уверени стъпки отекват по каменните стъпала, където са минавали хората от Хаджиставревата буна, Стефан Ка-

раджа, Васил Левски и априлци, където на мѐждията светлина после едно друго поколение от ораци и ковачи се е учило на азбуката на комунизма, където неустрасимите ръце на комуниста са издигнали на два пъти ознения език на червеното знаме.

Зидовете са безмълвни. Но за героичната страница, написана по тях, разказва сърцато, с възмение другарят Георги Рибаров, бивш политзатворник. За нощите и дните, за карцерите и четенето, за дружбата, за вярата той говори с увлечение.

Около 50 души са опрели рамо в рамо. Тук те са очи в очи с историята на своя народ, на своята Партия. От стени гледат портретите на загиналите, на изтезаваните до смърт, астрани лежат покрива вече с ръжда веригите. На голямата маса, където са подредени и някои експонати, червенят купчина партийни билети. Техните! Кънти гласът на Ненчо Нейков, секретар на Градския комитет на БКП във

С ПАРТИЕН БИЛЕТ

Велико Търново. Зидовете, може би, помнят този глас — той е бил тогава момъшки, сега е силен, спокоен, уверен. Ще го запомнят и тия хора. Няколко стъпки само и в ръцете блясва като червено огънче малката книжка. Няколко стъпки, а краката защо ли така са подкосени от възлание?

— Тодор Хаджиев. . . Тодор е студент, а след него иде момичето от ТПК „Нов живот“ Евгения Гицова, после Върбан Василев. . . после железничарят Стефан Левтеров, а след него с присъщата малко трамвайна стъпка на шифора приближава Ненчо Христов. Няколко стъпки и червената книжка е в ръцете на Мария Михайлова от ДИП „Д. Георгиев“, в ръцете на тъкачката Тодорка Кънева.

Дебелите каменни зидове към столетната история не могат да не прибавят и спомена за това младо, ново и пламенно ято, ято от комунисти.

Бл. ЙОРДАНОВА

СЪБРАНИЕ ЗА ЮНЕСКО

В четвъртък вечер обществени организации и културно-просветните институти във Велико Търново организираха тържествено събрание, посветено на 20-годишнината от създаването на международната организация за сътрудничество в областта на образованието, науката и културата — ЮНЕСКО.

В салона на Профсъюзния дом дойдоха стотици граждани — учители, лекари, преподаватели от Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“, журналисти, артисти и други. Тук бяха и кандидат-членът на ЦК и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов,

председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов, секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев, председателят на Градския народен съвет инж. Харалампи Куларов, заместник-ректорът на ВИИ „Братя Кирил и Методий“ Пеню Русев и други.

Обстоен доклад за разностранната дейност на ЮНЕСКО изнесе Чудомир Петров, заместник-председател на Комитета за приятелство и културни връзки с чужбина.

След това бе проектиран българският филм „Слънцето и сянката“.

Здр. Отчев

Ленински предмайски дни в окръга

Воюват за първенството

През миналата година животновъдите от кравефермата при централния стопански двор на ТКЗС в гр. Елена заслужено станаха носители на високото звание „Ферма за комунистически труд“. Добре започнаха те и тази година. Благодарение на постоянните грижи и усърдието в храненето и гледането на животните, планът за първото тримесечие е превъзпихан с близо 10 тона мляко.

Най-хубави резултати имат Цанка Добрева, Йордан Гайдаров, Мара Костова. Радващи са отчетите и при отглеждането на телетата до 6-месечна възраст, за които се грижат Стефана Калчева, Цанка Иванова, Анка Савова и Мария Стоянова. Средният дневен прираст е 700 гр.

Сега думата на животновъдите е: в чест на бойния празник на труда — Първи май и Деня на животновъда — 6 май — да постигнат значително по-големи успехи и да спечелят съревнование с другите ферми от района на кооперативното стопанство.

К. Василев

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Елена

ИЗПЪЛНИХА 4-МЕСЕЧНИТЕ СИ ПЛАНОВЕ

В чест на 95-годишнината от рождението на В. И. Ленин и Първи май, колективите на социалистическата работилница с ръководител Димитър Пиргозиев, участък „Перални“ с ръководител Кина Неджалкова и отдел мъжки шивачи-поръчки обещаха да изпълнят четиримесечните си планове 10 дни предсрочно.

Дадената работническа дума е вече утвърдена. До 10 април изпълниха производствените си планове за април. Първенци в производството са Марияна Червенкова, Парашкева Ризова, Димитър Устамитев и др.

С хубавите си трудови дела първенците помагат за общото превъзпихане на плана на Промисленния комбинат в Горна Оряховица и нареждането му на първо място в окръга в предмайското съревнование.

Д. Данчев

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Ново нападение над ДРВ

НЮ ЙОРК, 9 април (БТА). — Кореспондентът на агенция ЮПИ съобщава от Сайгон, че дес около 80 реактивни изстребители и бомбардировачи на Съединените щати са извършили ново нападение над Северен Виетнам. (БТА)

В няколко реда...

Вчера партийно-правителствена делегация на СССР, начело с Леонид Брежнев отпътува от Варшава за родината си. Стотици хиляди жители на Варшава излязоха на улиците. На площада пред Палатата гавра се състоя митинг, на който В. Гомулка и Л. Брежнев произнесоха речи.

Завчера в центъра на френската столица станаха събеседвания между полицията и демонстранти. Пратеници на 9 западни департамента пристигнаха в Париж, за да протестираат против политиката на правителството, която обрича този слабобразит в икономическо отношение район на обезлюдяване.

Въпреки противодействието на местните власти и собствениците на транспортни средства, около 1000 пратеници на западните райони пристигнаха в Париж.

Депутатът от Националния конгрес на Венецуела Сесар Рондо Ловера се е изказал за легализиране на Комунистическата

партия в страната. В Брюксел е било подписано споразумение за сближение на изпълнителните органи на трите западноевропейски общности — Европейската стопанска общност (Общия пазар), Европейската общност за атомна енергия (Евратом) и Европейското обединение за въглища и стомана.

Около 200 хиляди текстилни работници в Перу са започнали обща стачка.

Военен съд в Сайгон е осъдил на разстрел 27-годишния дър. волевски работник Нгуен Ван Хай, обвинен в съучастничество в бомбения атентат срещу американското посолство на 30 март т. г.

Армията в Западна Германия усилно се превъздържа с нови по-модерни видове оръжия.

Понастоящем, като събрани представители на Министерството на отбраната на ГФР повече от 30 на сто от западногерманските военни летици се обучават в чужбина.

Тържество за 11 април

В тежките години на фашизма през затворите и концлагерите преминаха много смели синове и дъщери на народа. Снощи, по инициатива на Окръжния и Градския комитети на БКП и Окръжния комитет на борците против фашизма във Велико Търново се състоя тържествено събрание, посветено на Международния ден на бившите политзатворници и

концлагеристи и пострадалите от фашизма.

Присъстващите на събраниято бивши политзатворници, концлагеристи и много граждани с интерес и внимание изслушаха доклада на другаря Стефан Цонев, зам. председател на изпълкома на Градския общински народен съвет във Велико Търново. Проектиран беше филм.

Трудовото възпитание В семейството

ОСНОВНА ЗАДАЧА, която стои пред семейството, е да възпитава децата в любов към труда и хората на труда, да работи неспирно за създаване у тях на трудови умения и навики, за да осмислят своя живот не в лентияство, а в честност и постоянен труд, да ги подготви за ентусиазираните строителни на социалистическата ни Родина.

Тази задача може да бъде изпълнена, само когато семейството представлява задружен трудов колектив, в който всички членове са заети в възпитаване на една или друга работа, когато задълженията се разпределят правилно между всички негови членове и са съобразени с възрастта и възможностите на последните. В никой случай децата не бива да се откъсват от живота на семейството. Те трябва да живеят с неговите нужди, интереси, радости и стремежи.

Трудовото възпитание на децата в семейството е необходимо да започне много рано, още с играча. На детето се поставя задача да отговаря за опазване на играчките, за тяхното прибиране и подреждане на определено място, а също така да поддържа в добър ред и чистота там, където играе. С развитието и укрепването на детето нужно е сферата на трудовите му задачи да се разширява. Поставят се вече изисквания, които налагат повече усилия, по-голяма напрегнатост на волята и вниманието. Ако родителите не организират ежедневния труд на детето, то започва да губи своето време, почва да скита безцелно, създава се почва за развитие на редица пороци.

Преди всичко необходимо е трудовата задача, която детето изпълнява, да има по-продължителен характер, т. е. да продължава седмици, месеци, години. В такъв случай ще му бъде предоставена свобода в избора на средства и начина на изпълнение на задачите. У него ще се породи най-ценното — личната отговорност за изпълнението и за качеството на извършената работа. По-малко ще бъде ползата, ако кажем на детето: „Ето, вземи кофата и донеси въглища от мазата“ или „Вземи метлата и измети стаята“, отколкото, ако му възложим като постоянна задача да се грижи за изнасяне на топлиното, за чистотата на стаята, в която спя, и т. н. и системно да искаме отчет за изпълнението на поръчението.

Неправилно постъпват родителите, които смятат, че децата трябва да се освобождават от трудови задължения в семейството, тъй като основният им задължение е учебният труд. Има родители,

които вършат всичко в къщи. Те мислят така: „Ние живеем не радостно и мизерно. Нека поне нашите деца да си пожънат как-то трябва“. Това са погрешни разсъждения.

Съвсем не помрачават детските и юношеските години обикновените трудови задължения, които трябва да възлагаме на децата. Те нямат нищо общо с убийствената експлоатация на детския труд в капиталистическите страни. Напротив, изпълнението на трудови поръчения в полза на семейството и обществото доставя емоционални преживявания на децата, те се чувствуват горди, че са взели участие в изпълнението им. Наблюдавала съм как със светляно от радост лице малка първокласница избърсва вилици, чиниите, как подрежда масата за хранене и чака с нетърпение да чуе мнението на майка си. Разбира се, таква преживявания са налице, когато детето се включва в трудова дейност не чрез принуда, не по пътя на насилието, а по пътя на убеждението, увлечено от личния пример на родителите.

Още от малко детето трябва да се причини да си служи с приборите за ядене, да се обуща и събува само, да се облича и съблича. Да прибира дрехите си, да поддържа в ред учебните си вещи, да привежда в образцово състояние личната си хигиена. Наред с това да сервира масата, почиства стаята, да се грижи за цветята, за покупки на хляб, мляко, да помага при прането, гладенето и т. н.

Не бива да се пренебрегва и ръчният труд. Към него се числят дърводелската и железарската работи, построяването на прости предмети, поправката на електрически уреди, коене, шие, бродирание, плетене. Този вид дейности увличат особено много юношите и често се постигат добри резултати. Родителите са длъжни по всякакъв начин да поощряват този труд, да подпомагат децата си като им набавят материали и инструменти, да им осигуряват условия за работа.

Не е достатъчно само да се възлага трудово поръчение на децата. Необходимо е да им се покаже как най-правилно да извършат работата, за да има успех. Последният доставя радост, създава увереност в силите, предизвиква трудов ентусиазъм, укрепва любовта към труда.

С умение и такт всяко семейство трябва да полага грижи за системно трудово възпитание на подрастващото поколение.

Иванка РАХНЕВА

директорка на училище „Бачо Киро“ — Велико Търново

Началото на една традиция

На 30 март в Техникума по механизацията в Горна Оряховица беше поставено началото на един хубав инициатива — обсъждането на любимите книги.

Курсистите от III „б“ и III „г“ курсове дълго се готвеха за този ден. Романът на Юрий Бондарев „Тишина“ вървеше от ръка на

ръка. Наскоро те гледаха и едноминутни филми. За живота и творчеството на писателя говори Емил Попов — преподавател по литература. За голямия интерес към романа на потвърди активното участие на комсомолците в разискванията.

Л. Глухов

СЪРЦЕ, ОТДАДЕНО НА ХОРАТА

ката полиция. През ноември 1929 година Иван отива в София. На първо време живее при своя съсед — Асен Паунов, който още в село му е говорил за славните борби на софийския пролетариат. Наскоро Иван се среща с П. Алексиев (чичо Тома). Чичо Тома го запознава и свързва с ръководителите на младежки синдикални групи. Иван Чушков смело навлиза в живота и борбата на работниците. Общителен, весел, духовит, той спечелва голям авторитет сред другарите си и през 1932 година бива избран за секретар на трети районен комитет на РМС.

Една вечер при Чушков се явява другар от ЦК на РМС. При тази среща на Иван се възлага да стане редактор на вестник „Младежка трибуна“. За статии „Да живее Първи май!“ и „Защита на младите работници в България“, отпечатани в същия вестник, бива арестуван. След тежък побой полицията го освобождава, но започва внимателно да го следи.

През есента на 1932 година се провежда конгресът на РМС. В ръководството е избран Иван Чушков. Наскоро по нареждане на окръжния прокурор Иван бива хвърлен в затвор без присъда, където прекарва няколко месеца. След излизането му от затвора, той пак активно се включва в работа. Става провал и много членове на РМС попадат в затвора. Из една конференция го избират за член на ЦК на РМС.

Една вечер много работници влизат в клуба на данковисти на булевард „Климентина“. Сред тях е и Чушков. Той започва да говори и разобличава ораторско-панковист. Настава смях, блъсканица и бой, който се пренася на улицата. Иван се изкубва, но в квартирата си

научава, че от прокуратурата го търсят и трябва да се яви в съда. За известно време той се укрива. Съдът го осъжда задочно на три и половина години затвор. По решение на ЦК на РМС Иван Чушков минава в нелегалност и отива в Пловдивски окръг, където помага за укрепване на ремсовите организации.

След деветнадесетомайския преврат през 1934 година, по решение на ЦК на РМС, Чушков идва в Горна Оряховица. Със съдействието на Христо Козлев и други другари се организират събрания, на които той изнася доклади за международното положение, говори за преврата, за подготовката империалистическа война против СССР.

В с. Долна Оряховица, където живее, Иван има много приятели и те с голямо желание му помагат. Но скоро е проследен от полицията и арестуван. Отначало бива в Търновския, а после в Плевенския затвор. За активното му участие в живота на политзатворниците той скоро бива избран за секретар на младежката организация. За една късо време става любимец на новите си другари. В затвора той разучава „Капитализъм“, „Анти-Дюринг“, „Какво да се прави“, „Материализъм и емпири критическост“.

От Плевенския затвор Чушков преминава и през Сливенския и едва през лятото на 1937 година бива освободен. Връща се в София и започва да работи като шивач при Христо Братанов.

Поради опасност от преследване, Иван често мени квартирата си и сипи при различни верни хора. Въпреки това, той е арестуван още през октомври същата година и откаран в Дирекцията на полицията, но нито

думица не могат да изкопчат от него. След четиринадесет тежки денонощия, прекарани в мрачната килия, е освободен по липса на доказателства.

Изrastнал из средата на самата работническа младеж, Чушков се проявява като талантлив неин ръководител и през 1938 година бива избран за секретар на ЦК на РМС. Работата, голяма и отговорна. Спокойно, търпеливо, внимателно той разяснява и най-трудните задачи, които Партията поставя. Работи в дълбока нелегалност.

Полицията е постоянно по дирите му. Арестуван го. Нанесените побои се отразява але на здравето му. След освобождаването му за известно време е на почивка в Костенец, но подобрене няма. Въпреки това, въпреки пак е арестуван и интерниран в Смолян. След пускането му, въпреки разклатеното здраве, не се отказва от борбата. През лятото на 1939 годи на той идва в родното си село Долна Оряховица. Макар и болен, организира срещи с другарите от село. Майка му и сестра му Василка полагат големи грижи за него. Грижат се и другарите му. Иван чувствувал, че не е добре, но духът му е бодр. Той се старее да развее сестрава замъчената си майка и сестрите си.

Другарите му от с. Долна Оряховица се свързват с другари от София и Иван е настанен в Александровската болница. Здравото му, обаче, се влошава. Един ден дойде известие, което никога не искаше да възра. Беше престанало да тупти едно прекрасно младо сърце, сърцето на Иван Алексиев Чушков.

Иван Иванов ДЖИПОВ

другар на Чушков

НЕУТОЛЕНА ЖАЖДА

Но зарица заварих библиотеката заедно с прислужника на читалището.

— Някои хора да не изписем, бай Георге! Да не ги обидим! — и Увалиев шаря с поглед по списъка.

— Пенка, на Христо Костов, нали я писахме? Стоят от пощата, Здравко, — започна да брои на пръсти бай Георге Калчев.

Как действуваш критиката! На годишното събрание на читалището мнозина са реагирали, че много от участниците в театралния състав в миналото не се търсят вече. И ето тази заран техният списък вече е уточнен. Бай Георге ги покани за първото събрание. Ше се създаде втори състав. Другият и той ще се готви за празника на театралното изкуство.

— Времето наистина е малко, но мисля, че ще можем да се представим добре.

Настъпва пролетно пробуждане в Сушица. Местните ръководители са си направили добре извода, че не трябва да чакат културни мероприятия само отвън.

П. КАИШАНОВ

НЕУТОЛЕНА ЖАЖДА

да доставят приятни часове на слушателите.

Подобни концерти нанасят повечето вреда, отколкото полза. Против техните организатори следва да се поведе безпощадна борба.

ДОБРИ ХОРА, работни. Със собствени сили и средства те издигат сега голям читалищен дом. И жадна е душата им да видят истинско изкуство. А ето вече близо десет години много от тях не са виждали професионален театър.

Разговарях с мнозина. Те не са гледали постановките на Държавния театър във Велико Търново. Но са следили вестниците. И с хубави думи говореха за него. Наричаха го „нашият театър“, макар че той не ги посещавал.

Беседата си с Георге Увалиев продължава. Сега тя не е така спокойна. Него често го молят за книги младежи, ученици.

Току-що беше завършил разговора си с Митка Мартинова

и вратата на библиотеката пак се отваря. Влиза Стефка Павлова Русева. Тя търси приказките на Ангел Карадимчев. Станала неволно свидетел на нашия разговор, и тя се намесва.

Ставаше въпрос за обсъждането на книги, срещи с автори.

— Не идват те при нас. Е, е, преди години бе — дойдох да кола. Събрахме набързо пионери. Хубаво четене стана. Но оттогава досега. . . Не че не сме правили опити, но не си отзовават на поканата ни.

Засяга се не само проблем за селото, а и за окръга. И вероятно, не само ний се чудим защо писателите, които хората така очакват, са толкова редки гости, та с години да не можем да се срещнем с някои от тях.

Няма ли кой да поеме инициативата да покани на гости в окръга наши писатели.

ВСИЧКИ ТЕЗИ ВЪПРОСИ на културния живот в селото вдъхват местни-

те ръководители. И те търсят изход. Не налага ли това дейността на самодейните колективи да не сека, да бъде всеобхватна? Тук не става въпрос само за четиричасовия хор, разпуснат веднага след фестивала. Нима е нормално театралният състав в таква село да се задоволи досега само с една постановка през сезона? А танцовият колектив е в още по-лошо положение.

— Не сме добре. Проспахме зимата, — отсича Увалиев. Хубаво е, че всичко това се вижда и сега се чувствувало известно пролетно пробуждане.

Преди известно време се състоя първата сбирка на новоформираната вокална група за народни песни. Поканени бяха 45 жени. Явиха се 20 — и петнадесет от тях — кооператорки. Тези, които не дойдоха, бяха учители, служители. Забравиха. Дано поне урока, който им дадох кооператорките през тази вечер, те винаги да помнят.

ЗОРГЕ

ДОКУМЕНТАЛНА ПОВЕСТ

от Сергей ГОЛЯКОВ Владимир ПОНИЗОВСКИ

Павел Ивановски се замисли. Приближи масата, с остро подострен молив написа нещо на листа.

— Как е там при японците? „Банзай!“ А нашата операция ще се нарича „Рамзай“.

3

ТОЙ ВЪРВЕШЕ из Москва. Всичко беше така, както си го представяше там, в шанхайския хотел. Гърмяха и тракаха трамваи. Само снегът не скрипяше под подметките, а пружинираше и пушеше се сесие отгоре, промъкваше се зад яката. Снегът беше вече мек, мартенски. Рихард се подхлъзна на направената от децата ледена пътека, едва не падна, нелепо замахна с ръце. Една двойка на пейката се засмя. Засмя се и той. Веднага, сякаш от страни, отбеляза: даде воля на чувствата си. И с лекота, с радост помисли: сега не трябва да слържа и да контролира чувствата си, сега той може да бъде самия себе си — и какво наслаждение!

Беше вече късно, Улиците по-

тъваха в мрак. Редки фенери с жълти пунктири обозначаваха тротоарите. Повечето прозорци в големите домове бяха загаснали. Може би, не трябва така късно да отива? И какво го чака там? Какво можеше да стане през тези три цели години безмълвие? Всичко, каквото ти е угодно. Всичко най-невероятно. Но сега го изпълняваше такава радост, че той прогонваше лошите мисли и ускоряваше крачката.

Зави от булеварда в улицата, мина няколко квартала, безпогрешно, без да обръща внимание на безелите, определи: ето я Нижно-Кисловската улица. При стария червеноуходен дом ускори дишането. Спусна се по нащърбените стъпала в полуизбата, напила в тъмнината копчето на звънеца.

„Аз се възнувам! — от страни забеляза той. — Аз още мога да се възнувам!“

Чу как от вътрешността на квартирата се приближават стъпки. Чехлите шляпаха по подла. Пауза. Единият чехъл, навърно,

се изхлузи от крака. И отново шляп, шляп. . . Звънна верижката. Тракна ключалката. Не се страхува да отваря. Може би, има още някой в къщи? . . .

Вратата се разтвори.

На прага стоеше Катя. В бархетен халат. Наметната на раменете. Тя се вглеждаше в тъмнината.

— Кой е?

Той пристъпи на светлината.

— Рихард!

Хвърти се върху него. Притисна венеца коси в лицето му. Но веднага се отстрани. Повдигна към него заблестели очи.

— Влез. Извинявай, така не очаквано. . .

Той седеше в стаячката и с радост отбелязваше, че никога не се е променил през тези години. Все същата скромна, да не каже бедна, обстановка: тесен креват в ъгъла, купчинки книги на масата, на прозореца, в шкафа. И самата Катя почти не се е изменила. Може би, малко е понапълняла, и тази зряла окръгленост на

линията още повече ѝ отиваше. Може би, по-уверени и по-спокойни са станали движенията ѝ. . .

Какво е станало в живота ѝ през тези три години? Като че ли нищо. В двадесет и шеста тя завърши института за сценично изкуство при Виени, с успех игра в театъра. Но после, в двадесет и девета, както той знае, отиде в завода. Оттогава е в един и същ завод „Точизмерител“. Наистина, сега вече не е обикновена апаратчица, а бригадирика. А приятелите? Да, все така се събират тук същите „бърборковци“, с които така обичаше да спори до сутринта още гогова Рихард.

Катя разказваше, а сама подготвяше на масата традиционния московски чай, преобличаше се зад вратичката на шкафа. И Рихард видя, как се размахват иззад вратичката, сякаш го викат на помощ, нейните красиви ръце и припряно шуми роклята.

— А ти, Рихард?

— А аз все така, Катя. . .

— За дълго ли?

— Не зная. . .

Движенията зад вратичката замряха. Настъпи пауза. После тя каза:

— Навярно, очакването — всекото заслужено. . .

Той не почна да разпитва: защо заслужено? Те отлавя се разбираха един друг с половин дума: заслужено за дружба, заслужено за ненавистта, заслужено. . . Но прав ли е той? . . .

Катя излезе из-зад шкафа. Той ахна:

— Каква си красива! — И забърза: — Съвсем забравих! Донесох ти подарък.

Лицето ѝ се вцепени. „Слава богу, добре, че не ѝ донесох китайски коприни или блузи, — с

облекчение помисли той. — Би се обидила на смърт.“ И извади продълговата кутийка.

Катя предпазливо, хладно я взе, отвори я. И извика от удоволствие: — Прелест! Ох, прелест!

В кутийката, поставени на омишам памук, лежах изкусно направени глинени женски фигурки. Катя започна да ги разполага във верига на масата.

— Това е цял набор: жени от различни страни, — поясни Рихард, радвайки се, че подаръкът беше по душа на Катя. — Тази с медните пръстени на ушите е негрка. С каната на глава и с червено петно на челото, разбירה се, е индийка. Ето тази е китайка. А тази, навърно, рускиня. . .

Той се засмя и погледна Катя. Фигурката на руската жена в представите на майсторите от Шанхай беше с лици златна прическа, с талия на оса и с естествено поставени ръчички. . . Колко не прилича тази фигурка на неговата руска жена, чернокоша, с големи тъжни очи, с разперени вежди! . . . Колко е красива тя в тази си единствена крепдешина, не по сезона, само за него облечена сега рокля! . . .

Колко пъти му се е налагало да изпитва волята си! Той, както гимнастикът своето тяло, умееше да подчинява на тази воля чувствата и желанията. Но сега му се струваше, че не стигат сили да стане и излезе от тази стая.

Погледна часовника. Беше вече след полунощ. А Катя утре на разсъмване е в завода.

Втръчено, за да запомни найсетне, я погледна.

— Ти защо гледаш така? . . .

Да ти наля ли още?

Той стана.

— Време е. Катя го приближи, меко го постави в креслото.

— Поседи още. Прокраи пръст по челото му, под очите му.

— Какъв си станал. . .

— Стар ли? Винаги са ми давали пет години повече, отколкото съм в действителност. И съм десет години по-стар от теб. . .

— Не. Не си стар, а уморен. Ти много си уморен.

Тя прегърна страните му с длани и тихо, сякаш някой може да ги чуе, му прошепна в ухото:

— Ти никъде не трябва да отиваш, Рихард.

4

РАЗРЕШЕТЕ, другарко корпусен комисар!

Берзин стана напознат му: — Здравей. Запознат си: с ни ми Андрей.

Край масата, отстрани, седеше момче на около единадесет години и разлистваше дебела книга. Старецът можеше и да не обяснява: здраво, с кръгло чело, с големи сивосини очи, то беше копие на бащата. Сега гледаше навлезлия съдърно, навърно: разбираше, че трябва да си върви.

— Ето така. . . — въздъхна Берзин. — Не бащата отива при сина, а синът при бащата. . .

Зорге умееше да разговаря с най-различни хора и на много езици. Но не умееше да говори с деца. Сега, неизвестно защо, остро помисли: „И аз можех вече да имам такъв голям син. . .“

— Какъв искаш да станеш, момче?

(Следва)

ТРУДОВИЯ ДЕН ПОСРЕЩА С УСМИВКА

В РЕМОНТНО-МЕХАНИЧНИЯ ЦЕХ на Държавния завод в Горна Оряховица вече 9 години Христо Аврамов посреща утринните из своите трудови дни. И винаги ги посреща с усмивка. Работата не му тежи, защото му носи радост. В отдела на шлосерите, а и в цеха той намери добри другари и не един въздушен момент е споделил с тях. Когато бригадата им, която кръстиха с хубавото име „Аврора“, се включи в движението за комунистически труд, заедно с всички, той от сърце помагаше за извоюване на високото звание.

Всяка работа младият комунист започва с любов и успешно завършва. Примери за това има много. Миналата година звеното, за което отговаря, изработи и монтира новата вагонна елфа. „Тя беше направена прецизно, — обяснява ръководителят на бригадата Кирил Гунев. — „Елфата“ работи отлично и може да се каже, че съперници на немските“.

Сега неговото звено работи по новите печки на бонбонетна фабрика.

Усърдието на младия шлосер и монтажник е оценено. Той бе удостоен със званието „Ударник на комунистическия труд“.

Но не само в производството се отличава. Като самодеец в естрадно-сатиричния състав при Дома на културата в завода е любимец на публиката. Появяването му на сцената винаги се посреща с възторг.

С тези свои добри качества на производственик и самодеец Христо Аврамов спечели любовта не само на другарите си от бригадата, а и на целия заводски колектив.

Ст. ГРАДИНАРОВА

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

ВИНАГИ НА ПЪТ

ВЕЧЕР те замръкват далече от хлебодородната павилионска равнина. Замръкват край скалистите брегове на Дунава, в полята на Тракия, до пенливите черноморски вълни. Покаяха сами, друг път със сменниците си. Те, водите на товарните коли от клон на ДАП в Павлики.

Трудна е тяхната професия. Сутрин, преди да се видне пролетният сумрак, те са вече край любимите си коли. Вечерта може да са закъснали, но утрото винаги посрещат готови за път.

Към Костинброд замина бригада на им. Св. Георгиев; Атанас Макавеев отпътува за Велико Търново. цялата бригада, която работи и се бори за званието „Бригада за комунистически труд“, е на път.

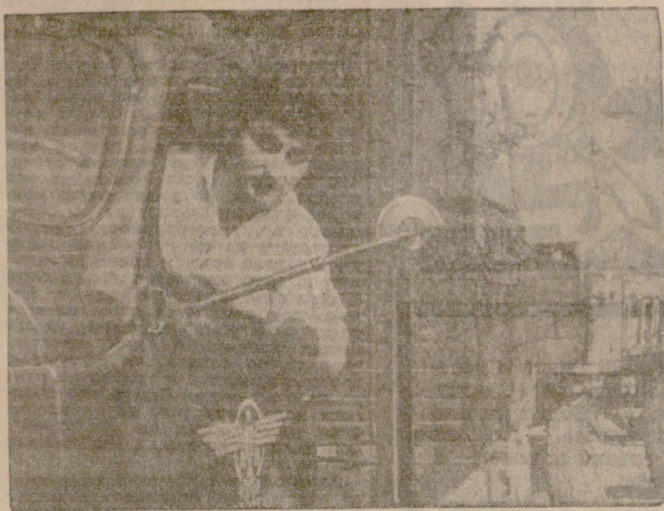
На работниците от другите професии помагат редица обстоителства. Те имат постоянно работно място, контрол и помощ от страна на специалните и ръководствата. Шофьорите нямат това. И, въпреки

тези неблагоприятни фактори, те воюват мъжки. Не ги спират нито дълбоките снежни преспи, нито пролетната умора. Доказателства за това са хубавите им дела, топлите думи за тях от приятелите и другарите, цифрите.

До 15 март Св. Георгиев изпълни тримесечния си план 130 на сто. Но не се спря да почива. Последва го сменникът му Димитър Йорданов — 125 на сто, Христо Савов и Атанас Макавеев.

Техните шкоди с ремаркета не знаят какво е застой, какво е авария. Защото стопаните им са жилави хора и тях много обичат към професията си.

НО ТУК ИМА водачи не само на шкоди. При мерните, упоритите и трудолюбивите не се броят на пръсти. Има и „Бригада за комунистически труд“. Участниците в нея не намаляха кипищата си енергия и след като получили аления паспорт на трудова слава, и след като повечето от тях станали ударници на комунистическия труд. Ядрото,

Шофьорът Бело Йорданов на път.

което води бригадата винаги напред, са шестимата комунисти. Те не знаят какво е празен престой в гаража. Техните злилове са на двойна езда. И денонощно са готови да изпълнят всякакви задачи.

Често работният ден на бригадир, на ударника — носител на аления паспорт Грую Стоянов, надхвърля 10 часа. Трудности. колкото щем, но в неговата двадесетгодишна практика той никога не е отстъпвал. Такъв е и комунистът Борис Вачев. И той до късно е на „коледа“. Прескача от време на време до Димча, където живеят жена му и дъщеричката му Соня — отличничка на училището. Достатъчно са само часове сред най-близките, за да набере нови сили. И ето, няма още 6 часа, синкавата пролетна мъгла още не се е видявала, а той е вече в гаража. Готов отново, както цели 15 години, за близки и далечни пътища.

Още не бе изтекло тримесечието, не бяха забравени снежните февруарски виелици, а в отчетните книги, в едрите за изпълнението на плановете, срещу не едно име се появили високи проценти: Бело Йорданов — 154 на сто, Борис Ва-

чев — 148 на сто, Грую Стоянов — 137 на сто. Две седмици преди края на март бригадата за комунистически труд изпълни 110 на сто тримесечния си план.

Като че ли по-леко е да се постигне трудовата победа, отколкото да се задържи. Затова в една от точките на дадената бригадно обещание е записано: „Да водим борба за запазване на званието „Бригада за комунистически труд“. И те ще увеличат пробела ка гумите, като изминат 300 000 еума-километра, ще икономисат 5000 литра горива, 500 лева от ремонт и др.

РАНО, МНОГО РАНО, преди още да се е пробудил градът, те са вече край бумтящите машини в гаража. Те знаят, че с делата си носят честта и името на най-добрите водачи от Велико-търновски окръг. Затова, когато стелят в родната, хлебодородна павилионска равнина, чувствуват радост от успешно изпълнени си трудов дълг.

И радостта им, и гордостта им стават радост и гордост за всички хора, които са винаги на път.

Михаил МАНОЛОВ

По плана за май

В трите села на Каранеенската община работят шест закупчици, които са с много добър опит и дългогодишен стаж. Тази година те трябва да изкупят над 650 000 яйца.

Постигнатото досега, обаче, дава основание да се смята, че тази цифра ще бъде далеч надхвърлена. При план за шестмесечното 461 000, закупчиците

Петко Савов, Ангел Маринов, Борис Балканджиев, Петко Колев, Енчо Самуилов и Захари Димитров са изкупили през първото тримесечие над 300 хиляди яйца.

В дните пред Първи май те ще работят за достойно посрещане на празника и за изпълнение и преизпълнение на шестмесечния си план.

Филип Филипов

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Каранеи

Осъществяване на една мечта

От години населението на Полски Тръмбеш предлагаше да се изгради подлез на жп линията, за свързване двете части на града и да се улесни движението на хората.

Ето че сега предстои осъществяването на това желание. Преди да изтече 1965 година жителите на града ще получат още една придобивка, като бъде завършен тунелът под линията. Той ще има два предни изхода — на изток за площад и на запад към магистрала, за 4-ти и 3-ти квартали, а един страничен изход ще води към гаража.

Очаква се към 20 септември обектът да бъде готов и предложен. Строителите са обещали да завършат тунела в скритен срок.

М. ЦОНЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в П. Тръмбеш

З НОВООТКРИТИЯ ЦЕХ на ДИП „Оригинал“ — Севлиево в Сухиндол металопресовката Мария Йончева изработва пъпки за секретни копчета „Детелина“.

За март, вместо заплануваните 100 хиляди броя, в цеха са произведени 120 хиляди броя и 175 хиляди тапичерски габърчета.

Пресовката Радка Николова работи на преса за обковки на щайги. За март са произведени над плана 90 кг обковки.

Цехът, създаден съгласно постановление на Министерския съвет, сега се снабдява с нови машини за разширяване на производство то.

ДИП „Първи май“ — гара Плачкови, Габровско ТЪРСИ

Работници за предприятието, както следва:

1. майстори — банцигари;
2. майстори — бълварци;
3. майстори — гатеристи и помощник-гатеристи.

Приемане веднага. Заплащане по разценка и осигуряване на квартири за бежари.

Строително промишлено предприятие — Горна Оряховица

ТЪРСИ

1. Строителен инженер — за началник на производствен отдел с длъжност старши инженер;
2. Строителен техник — за нормировчик.

Заплащане според щатно разписание. Постъпване веднага. Справка: „Личен състав“.

Ножарско предприятие „Съп и чук“ — Велико Търново

ТЪРСИ

мъже работници за производството.

Заплащане по сделно-разрядната система.

Справка: телефон 35—13, 38—24.

3—2

инж. Мих. П. КАЛИМЕРОВ

от Окръжното управление на горите и горската промишленост

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 43, 10. IV, 1965 г.

ЗА НАМАЛЯВАНЕ СМЪРТНОСТТА НА ОВЦЕТЕ И ГОВЕДАТА

Климатическите условия през миналата година спомогнаха за развитието на редица паразити. Поради недооценяване на епизоотологичната обстановка в редица селища, като Пущев, Церова кория, Балван, Хотница, Русалия, Павел, Велчево и други, се установява заболяване от диктиокаулоза и метил. Това доведе до голяма смъртност при овцете, а също така и при агнетата, поради липса на място за майките.

За намаляване на загубите от тези заболявания е необходимо да се организира своевременно лечение. Загубите от диктиокаулоза (белодробен влас) може да се намалят, ако се организират незабавно обезпаразитяване на шилетата, дзвиските и овцете с дуголов разтвор. Освен това за предпазване на малките агнета от диктиокаулоза трябва да се огледа състоянието на заделените пасища, с оглед те да се запазят от възрастните овце. Изолантното отглеждане на агнетата на самостоятелни пасища дава значителни резултати. В някои стопанства, обаче настъпва успокояване, че белодробният влас не е проблем за овцете, което доведе до значителни щети. Определените пасища не се опазват. На тях се пускат възрастни овце, не се подхранват шилетата с феноксиази — солева смес и заболяването, смъртността в отделните селища се увеличава.

В резултат на този начин на отглеждане в редица стопанства, като Каранеи, Михалци, Обединение и други, заболяването от диктиокаулоза отдавна е ликвидирано.

При отбиването агнетата да се пускат на паша в определени за тях пасища, като не се ползват възрастни овце за

Грижи за повече ягоди

От ягдовата култура във Върбича всяка година се получават високи добиви, което осигурява добри приходи за кооператива и то още през пролетта. Затова площите за ягодите все повече се увеличават.

В участъка на плод са 80 декара с ягоди. През есента бяха засадени още 40 декара.

Преди няколко дни ягодите бяха почистени и наторени с изкуствен тор. Сега ги окопават.

Д. ГАБРОВСКИ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Д. Оряховица

водачки и не се пасат на общото пасище с овцете. Освен това необходимо е да се организира ежедневно подхранване с феноксиази — солева смес по схемата 1 грам феноксиази, 9 грама сол и най-малко 100 грама концентриран фураж в продължение на 10—15 дни, което след почивка от 10 дни се повтаря през целия пасищен сезон.

За намаляване на смъртността от метил е необходимо незабавно да се организира обезпаразитяване на овцете и говедата против метил. Мероприятието да се приложи както за животните на ТКЗС, така и за тези от личните стопанства на кооператорите. Поради лошото телесно състояние на овцете в отделни селища, където се провежда обезпаразитяване с препарат „Метилин“, се получават нежелани случаи. По-добре се понесе обезпаразитяването чрез интрамускулно инжектиране на врата с 1 мл. карбонем тетра-хлоратум, смесен със същото

количество рибено масло. Желателно е крайно слабите овце да се инжектират предварително с калциев препарат. Обезпаразитяването на говедата да се проведе с тетрацилин или хетол.

Воденето на борбата против диктиокаулоза и метила само по пътя на лечение на заболяелите животни е нерезултатно. Трайни резултати ще се получат, когато организираме оздравяването на възрастната среда. Специалистите и управителите съвети на ТКЗС трябва сериозно да помислят и се организират отиването на редица пасища и ливади, които в редица селища се превръщат в биотопи и са един от източниците на паразити — метил, диктиокаулоза, червен влас и други.

Д-р Йордан ДЕНЕВ

ст. научен сътрудник, директор на Ветеринарни институт — Велико Търново

Д-р Никола КЮРТОВ

научен сътрудник при Института

Да икономисваме дървесината

Строителството на социализма в нашата страна налага широко потребление на дървесина. На практика това довежда до известно пресилване на ползуването на нашите гори и основните дървесни запаси както за страната, така и за окръга значително намаляват.

Това не може да продължи. И се налага да се предприемат мероприятия. Главното сега е ускореното количествено и качествено изпълнение на основните мероприятия за възстановяване и увеличаване продуктивността на нашите гори. Тук стои и задачата за ускоряване на отгледаните мероприятия в издънките гори, които заемат значителна площ от територията на окръга; за залесяване на нови площи с високопроизводителни сортове тополя; за създаване на нови иглолистни и смесени гори по пътя на реконструкцията върху площта на налечните малочислени и нископроизводителни, нискостволни и високостволни гори и др. Всичко това, без съмнение, ще осигури по-висока производителност на нашата горска фонд и ще започне да запълва накръненият дървесен запас. Но можем ли да спрем дотук? Пред нас стои отговорната задача за бързо и цялостно разрастване на дървесината по всички направления на нейното по-

требление.

Преди всичко трябва бързо да се разреши заместването на строителната дървесина със заместители, добити по пътя на механичната и химичната преработка на дървесните отпадъци и на синтетичната химия. В това отношение нашата страна прави много. В окръга вече има пех за плоскост от дървесни частици. През тази година във Велико Търново ще започне строителство на нов цех за производство на дървесни плоскост при по-свършенна технология, и с по-високи ка-

5-11 април — Седмица на гората

чествени показатели към Запада за паркет, фурнир и шперплат. Към 1970 година производството на дървесни плоскост общо за страната се очаква да нарасне на 230 000 куб. метра. Освен това за производство на фазерни плоскост вече се строят нови заводи, един край Сливница и един в Троян. По този начин отпадъците при сечта и в дървообработвателните предприятия, а също така и дребноразмерната дървесина ще се преработват като пълноценни заместители на строителната дървесина. Целта е да се подо-

брия използваемостта на дървесината за разнообразни и с по-ниска себестойност дървесни заместители.

Въпросът за икономията на дървесината, относно добива и преработването ѝ, стои с голяма сериозност и пред горските стопанства, и пред дървообработвателите и мебелните предприятия. С разумна и висококвалифицирана работа може да се осъществи значителна икономия на дървесина. Още при сечта и извоза трябва да се сече ниско до земята да се разкроява при най-пълна целесъобраз-

ност и при строго спазване на държавните стандарти и спецификации; извозът да се извършва само безшпопово; размерът на сечта да се съобразява с поместните възможности на дървообработването и на пласмента, като се осигурява винаги пълна ритмичност.

Всичко това, обаче, може да се постигне, когато горските стопанства преминат към по-свършенна технология — сеч и извоз на цели стъбла и дълги секции с разкрояване на временен склад при комплексна организация на труда. Заедно с

това ще трябва още по-пълно да се използва вършината за топливо на населението.

При дървообработването също има още не напълно използвани резерви. Главното тук е да се бичи само по предварително сортирани трупи и с най-рационални модели, според дебелината и качествените показатели на тропите. От голямо значение за икономията на дървесината е и качеството на заточването на режущите триони и изправността на напречните и надлъжните циркуляри, банци и др. Съществени резерви има и в допълнителната (следгатерна, следшна и др.) преработка, а също и в хидротермичната обработка на дървесината. Резерви за икономия на дървесина има и в използването на капачите, на отпадъците за производство на подпокривните и кофражните платна при строителството.

Борбата за производство на висококачествена продукция, при пълно спазване на разделенията за намаляване на отпадъците и за използване на неизбежните отпадъци за дървесни заместители, трябва да стане основен лозунг в работата на всички наши дървообработвателни предприятия.

Всичко това, обаче, може да се постигне, когато горските стопанства преминат към по-свършенна технология — сеч и извоз на цели стъбла и дълги секции с разкрояване на временен склад при комплексна организация на труда. Заедно с

ВодРАЗстройна

Като се каже „Водстрой“, се пред полага, че всичко в работата му върви по вода. Но напоследък се вижда, че много от работите на „Водстрой“ — участък Велико Търново се намират и под водата. На невярвателно за тях подводни работи препоръчваме да отидат лично на извор „Негованна“ и да насочат собствения си поглед във водите някъде под самата стена. Ако същите, обаче, освен своето изображение, не видят нищо друго, то нека не бързат да ни обвиняват в недовъзможност. Следва гледателите да си напипат очите със студена вода и после да хвърлят по едно око към водната шир. И сега вече, когато не види, че някъде под водата са изоставени и ръждясват една изправна, сипа бетонобръсачка и един електроагрегат, то следва, че същият е зле със зрението и трябва да отиде на очен лекар. Иначе има опасност недовъзможността да си остане съпът като хората на „Водстрой“, които, както се вижда, невинно дават работи.

Дано обаче с течение на времето водостроичи погледат и видят много си „довършителни работи“, които стоят незавършени по напипаните системи. Иначе, като настъпи напипаност, сезон минае, поплаваха ще стоят и ще се гледат, защото някой път и най-малките незавършени работи пречат за пълноценното напояване. С две думи — „Водстрой“ да мобилизира своите сили, за да бъде завършено в срок всичко, което има да се дозавършва и когато влезем в сражение със сушата, да я ХВА НЕМ ДРАВО ЗА ГУШАТА.

ХИДРОМЕЛИТОРАТОР

Справочник на телевизителя

От събота до събота, а и след това, Българската телевизия ще представи по телевизионните екрани в Свищов следните богати програми:

Събота — черни, бързо минаващи се линии, неделя — бели квадрати, понеделник — черни квадрати, сряда — светкавичи и фучене, четвъртък — като в събота, петък — като в неделя и т. н.

Б. Р. Такъв справочник едва ли ще задоволи телевизителите от Свищов. Но друг не можем да дадем, тъй като предаванията в Свищов действително са такива. Причината за това е повреденият ретранслатор, за построяването на който са дадени много пари и за ремонта на който никой не се сеща. В резултат на това стотиците телевизители в Свищов ще гледат тези програми, докато, . . . естествено, докато бъде ремонтиран.

ЕКРАН

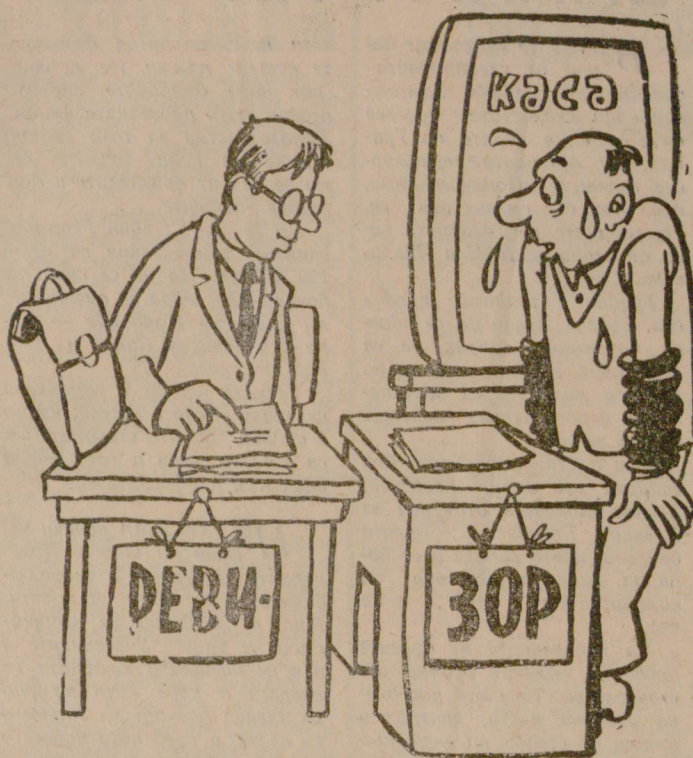
Това се случи на...

Днес?
— Първи април!
— Ааа... сега вече ми е ясно защо не изляга в цената на консумираната храна сервизорката Атанаска Петкова от гостилница „Балкан“ в Горна Оряховица.
— Е, дано това не е нейна слабост и през всички останали дни на годината. . .

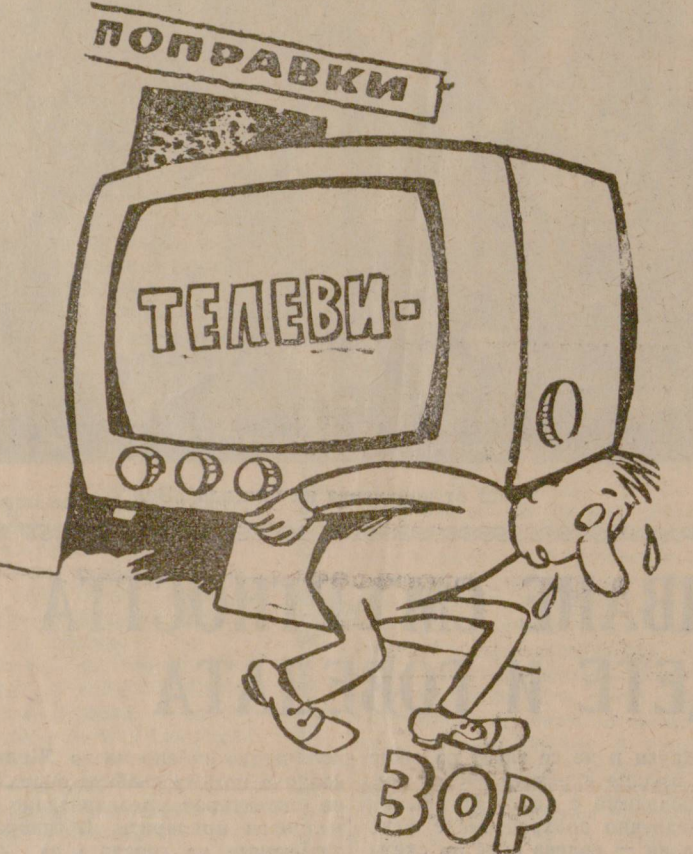
БЕЛЧО ЧЕРНЕВ

ВАРИАЦИИ НА ТЕМАТА „ЗОР“

Рисувани от П. БОР

Когато не се спазва финансовата дисциплина, се получава горната картина.

Няма ли най-после да се въведат поправки по домовете, та да ни починат гърбовете? . . .

През Седмицата на гората

ГОРСКИ КАРТИНКИ

ГОРИТЕ са цяло съкровище. Тази мисъл съм я запомнил още от дядо си, който имаше само един курс, че сече без срок, когато му кефне и откъдето му кефне. Затова често се посрещаша с горския Тотю, но и дядо ми знаеше какво да прави — само като му покаже щиката на щипчето от пояса и последният стихваше като младоженец. Как се разбираше не знам, но често съм виждал горския легнал върху марташите на колата, а дядо ми води воловците и му носи берданата.

Но не за това ми е думата. Покажеш ли се от върха на Балкана и погледнеш надолу към горите, ще видиш много картинки. И хубави, и лоши. Хубавото е, че хората от разните му там горски обекти, сечици и въжени линии добре си гледат работата. Трудят се, произвеждат над плана и изобщо работите им вървят, като по равен терен. И в кал, и сняг, и по хладната те са на посто си, сечат и леят. До тук е добре. Но от тук надолу, картинката се изменя. Отсечените трупи биват натоварвани на камиони, за да се откарат до отпавния пункт. Но поради това, че камионите на ДАП не всякога са натъжени да возят трупи, те се пилеят по пътищата. Каринката става напълно черна, защото от Елена за Костел, и за Буйновци, и за Дрента, навсякъде има разнели такива едри материали. Падат, дърво след дърво. Пилеят се стебла за целулоза — един прави, хубави — да им се не наравяват. Падат обли трупи, станали за занаятчишка преработка, а големите греди, миниле подпори и таванките не ги слагаме в сметката като по-дребни.

Важното е, че ценен дървен материал пада и се пилее по шосетата.

А в горите се работи по нови почини. Това е хубаво, но не е хубаво само да се говори за безщипов извоз, а да се забравят клини като тези от каменната епо-

ха и големият, расъл 100 години дървен труп, да се разпелва предварително. Нали щеще се правят от него. Шо трюни локхаби ДИП „Елба“ в Елена с тези шипове, останали в дърветата за обработка! Но за това да им берат греха Еленското и Буйновското горски стопанства.

В някои хора все още съществува убеждението, че гората е като крава: може да си доиш колкото си щещ. Затова вдигат брадвата и отиват да сечат.

Ако вземеш да изреждаш отделни нарушения, място няма да ти стигне. Затова да кажем само за някои хора, които нареджат да се сече без да имат право, само за това, че било за ТКЗС. Такъв случай има в с. Леленик. Взеи 8 човека брадвите и отишли без разрешение в гората, материали за леси да сечат.

Шом стана дума за браконери, ще споменем и техните колеги, само че по ловджийска линия. Това са браконериите Сава Йорданов Савов и Костатин Савов Станев от с. Родина. Пуснали фаровете и започнали да бият зайци. Но хем зайци уловили, хем големи глоби получили. Същата участ е постигнала и Иван Василев Железаров от с. Мердана. За ловджийските си грехове в ловния развълк и той плати 80 лева. На Иван Василев Балухов от с. Градина до сега са съставени два акта.

Но шом уважихме ловджийните, ще трябва да кажем нещо и за брабарите. Не тези, разбира се, които си ходят кротичко и мирничко с вълчицата и се задоволяват с един ченгел риба, а за тези, които хвърлят серкмата, вентерите, чие някъде погръмват с бомбички и избиват всички водни животинки.

после и той се хванал на въдицата, трябвало да плаща 70 лева — Поне ми оставе серкмето, — замолил се той, но му го взели.

Намерил си друго и пак започнал, но пак го хванали. През миналата година излиза, че той е ял риба за цели 120 лева, които е платил само за глоби. А в целия район на Горското стопанство в Горна Оряховица излиза, че е уловена риба по браконерски начин за 1940 лева за една година. Но така ще е докато в много горски стопанства и ловни дружинки повече приказват, а по-малко вършат работа против браконьерството.

Има и още много и много горски картинки, които не са много за пред хора. Но засега толкова.

ЗЕЛЕНГОРОВ

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 12 до 18 април следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Живее такава момка“ — Велик терван; „Искра“ — Велико Търново; „Съдът на лудите“ — Алеко Константинов; „Хората не знаят всичко“ — Край на ваканцията; „Академик“ — Свищов; „Пътничката“ — Ваканция на море; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Незамислена история“ — Чаровно лято; „М. театър“ — Павликени; „Третата ракетка“ — Мандрей; „Хр Ботев“ — Лясковец; „Преп пропрат“ — Мистър Питини; „Христо Ботев“ — Елена; „Фатална прилика“ — Бабет отива на война; „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Пейд земи“ — Дяволът и 10-те божии запоели; „Хар Стоянов“ — гара Горна Оряховица; „Последна възможност“ — Мандей.

ТЕАТЪР

Държавният народен театър във Велико Търново ще представи във Велико Търново днес и утре „Съмнително лице“.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМА

Тоягата и примамката

ПО-РАЗУМНИТЕ ХОРА. САЩ критикуваха президента Джонсън, че неговата политика във Виетнам е лишена от въображение. Либералните политически наблюдатели, предвождани от известния коментатор Липман, сочеа, че президентът се е поддал на натиска на бесните реакционери и е пуснал в ход против малките народи в Азия, които се борят за своята независимост, само дебелия тояга. Те смятат, че американските интереси ще бъдат по-добре обслужени с примамки, с обещания за икономическа помощ, с прикитване на средните класи в тези страни, отколкото с насилие. Грубата военна и политическа намеса на Съединените щати, казват те, само обединява всички обществени слоеве срещу американския диктатор и засилва дори сред най-близките съюзници антиамериканските настроения и страховете, че Съединените щати ги тласкат към бездната на войната.

За да подкрепят своята теза, либералите в Америка се позовава на негативните резултати от безперспективната политика на насилие във Виетнам.

Не без основание. Ето няколко илюстрации за реакцията сред съюзниците на САЩ от един от най-безсмислените ходове на безсмислената американска политика там — употребата на бойни газове срещу партизаните в Южен Виетнам. Американците, — писа влиятелното английско списание „Ню Стейтсмен“ — подобно на Хитлер и Мусолини в Испания, използват нещастното население на Виетнам като жива лаборатория за изпробване на новите си оръжия. Те заличиха и последните останки от американския престиж във Виетнам.

Дори западногерманският вестник „Франкфуртер Рундschau“ печално отбелязва: „Всяка употреба на газове, даже и на тъй наречените безвредни газове, събужда дълбоко въкоренените ужасни спомени за Първата световна война и за абисинската кампания на Мусолини“.

И от военна гледна точка дебелия тояга не допринесе нищо за стабилизиране на положението на американците в Южен Виетнам. Акциите на партизаните стават все по-широки и по-резултатни. Комбинирателни сили на американската военна полиция и на сайгонската жандармерия не можаха да опазят дори американското посолство в центъра на Сайгон — признатия шаб на операциите на САЩ в Индокитайския полуостров. А пиратските въздушни полети над Северен Виетнам само засилиха напрежението в света и създават опасно военно огнище. Кръсът на тъй наречените ястреби от Пентагона, че ще разширят войната в Югоизточна Азия, ако националното движение в Южен Виетнам не сложи оръжие, не улашваха никого, освен самата американска обществено и съюзническата на САЩ.

Покуката от последните няколко месеца изглежда не е минала незабелязано за Белия дом. Президентът Джонсън, който преди десетина дни заявяваше, че ще засили войната в Югоизточна Азия докато принуди окованите сили да капитулират, тази седмица в реч, произнесена в Балтимор, възприе по-друг тон. По съществуващата позиция на президента се свежда до следното: да започнат преговори за разрешаване на вьетнамската криза, без предварителни условия — позиция безспорно различна от досегашния ультимативен тон на Вашингтон. Джонсън, както изглежда, е възприел съвета на либералите и, за да поправи образа на Съединените щати, предлага паралелно програма за икономическа и техническа помощ за страните от Индокитайския полуостров. Явно американският президент е решил, докато не е станало много късно, да замени тоягата с примамка.

СЛЪНЧОГЛЕДА НАКЪДЕ ГЛЕДА?

Сентбата на цвеклото — радва око! Кой по-късно, кой по-рано, но общо взето всеки кооператив си е изпълнил плана. Драганово само с този отрасъл нещо се излага и поздрав му се не полага.

Но със сентбата на слънчогледа някои бавно крачат и на опашката се влчат. А, който бавно крачи, го застигат другите задачи. Затова агротехниката учи, че всяка селскостопанска задача навреме трябва да приключи.

Изоставачи със слънчогледа има още бол-бол, като се почне от Велико Търново, Балван, Драганово и се свърши със Сухиндол.

Сентбата на тази култура не търпи отсрочка, затова трябва да й сложим

ТОЧКА!

лата!

След малко Ванката донесъл една бутилка „Гъмза“. Отворили я. Балканджията надигнал чашата, глътнал няколко глътки и рекъл с възхищение:

— Е, това е то! Чиста натурална ваменска гъмза! Хайде товариете, пък друг път напълнете дамаджанка. Ще си я платя, колкото струва. То това, дето го нием по нашите ресторанти, вино ли е?

Бай Петко и Ванката едва не прихнали да се смеят, но се сдържали. Хубаво, че „Винпром“ не споменава в етикетите от къде е гъмзата. А тя била купена от съседния ресторант.

— Ти, брат, знаеш ли каква е силата на този стъклен документ? Онова лято председател на нашето текезе — върна колата чак от Южна България, за да му заверят една дамаджанка. И можа да не вършат, ама гореше получихме. . . Че вземи и Ванката. Онй ден ми казва: „Знаеш ли, бай Петко, че твоите документи много ми помагат? Оная вечер стях да се върна чак среднощ, ако не бях показал на товарачите една полвинка сливовица. Натовариха така бързо камиона, че аз се развеекеших и им купих още една полвинка. Как няма да им купя, като ми спестиха най-малко шест часа!“

И много още ми разказва бай Петко. По едно време погледна часовника и забърза:

— Аз да вървя, че наблязвам обед и в избата ще затворят гишето. Не мога си оформи документа. Видиш ли каква бяла какалешка съм турил на дамаджаната. Това е изобретение на жената. „Сложи, вика, Петко, бяла какалешка, та, като се зачерви от гъмзата, отдалеч да се вижда червеният печат на твоя стъклен документ!“ Хай де довиждане, брат! Такива ми ти работи! Без стъклен документ съм загубен за службата, която вземам. . .

И, като вдигна рамене, бай Петко засити към „Винпром“.

Христо КОНСУЛОВ

СЪКЛЕНИЯТ ДОКУМЕНТ

КАКВО БИ БИЛ нашият градски промишлен комбинат без бай Петко — снабдител? Трудно може човек да си представи. Уж в плана е предвидена, наред с услугите, и двадесетина процента производствена дейност. Предвидено е и доставянето на материали за тази дейност от съответните снабдителни органи. А току виж изтърколило се първото тримесечие и материалите никъде ги няма. Няма я, следователно, и съответната планирана продукция. Няма ги и премияните за производствените.

Не! Тя не е за разправяне. Добре, че бай Петко умее и така си организира работата, че материали винаги има и планът все е изпълнен. . . Срецам го вчера и искам да го запрещавам.

СНИМКА ЗА СПОМЕН, КОГАТО ОТ ГОРАТА НЯМА ПОМЕН.

ДЕЦАТА ЗА ДЪРВЕСАТА

СЛЕД КАТО РАЗУЧИХА на 32 гласа известната песенчико „Черней, горо, черней, сестро. . .“, децата от една целодневна детска градина във Велико Търново, под ръководството на своите възпитатели излязоха на пролетна разходка с цел да видят и то гората. Тъй като възрастта им не беше още за походи по бащи и балкани, те решиха да се разходят по поречието на Янтра — от гара Велико Търново до жп моста с тунела. В движение една от учителките изнесе кратък доклад за значението на горските насаждения, посветен на Седмицата на гората.

— Мили деца, — каза тя,

като плъзна поглед по двата бряга на реката, — вие виждате тези стройни брястови дървета, посадени преди много, много години от добри ръце, за да красят тази приказна долина и най-важното, да икренепват бреговете. Ето брястовете били послушни и затова расли, порасли и доживели седмичната Седмица на гората. И, ако хората полагат добри грижи за тях, те ще живеят още дълги години и ще красят околностите на града.

Тук учителката завърши своя доклад и попита има ли въпроси. Едно рускоско момченце, което беше възседнало мястото конче едно върбово клонче, взе думата.

— Всичко е много хубаво, друзарко, — каза то. — Но между тези стройни и здрави дървета ние виждаме и установихме на място, че много от

дърветата са изкуфели и изсъхнали. И, макар че сме още в детска градина, трябва да заявим на някои големи отговорни чичковци, че е нужно ти изсъхнали дървета да се премахват незабавно, защото те са гнезда на най-различни паразити. Не искам да ги изброявам сега, за да не подплаша останалите деца. Ще кажа само, че ако въпросните дървета не се изчистят, сега през пролетта паразитите ще се използват и ще плъзнат по младите брястове. И ще ги ядат докато ги унищожат. Знаем, че съм много малък да давам такива съвети, но какво да се прави, когато някои големи чичковци, отговарящи за тия въпроси, не обръщат внимание, не вземат мерки особено сега, през Седмицата на гората.

Репортер: „Х“

в. „БОРБА“

Стр. 4, бр. 43. 10. IV. 1965 г.

Индекс 21 301